

fuldkommen klar; jeg tror, det bliver nødvendigt at underkaste den en nøjere Undersøgelse i Udvalget. Det er klart, at man maa værne om Postvæsenets Eneret; men Bestemmelserne derom maa være ganske klare og bedre affattet, end de efter min Mening er her.

Det nye Punkt § 5 d., hvorefter det vil være forbudt Personer her i Landet at benytte fremmed Postvæsenes Mellemkomst ved Forsendelser i større Mængde, finder jeg fuldkommen berettiget, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg finder det overordentlig sørgeligt, at der er danske Statsborgere, som ikke har større Samfundsfølelse, end at de lader deres Tryksager forsende fra Tyskland, maaske endogsaa forfærdige i Tyskland. Det er mit Haab, at disse Firmaer ikke har haft noget Udbytte af disse Forsendelser.

Naar det i Lovforslaget hedder, at Loven skal træde i Kraft den 1. April, vil jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte beklage, at vi ikke her har haft Lejlighed til at behandle Lovforslaget tidligere; jeg havde troet, det havde været gørligt at faa Lovforslaget gennemført inden Nytaar, saa at Taksterne kunde træde i Kraft fra den 1. Januar. Naar jeg kunde have ønsket dette, er Aarsagen den, at der her foreslaas Nedsættelser af Portoen paa Ugeblade. Ærede Medlemmer vil erindre, at under Behandlingen i Fjor af den sidste Forhøjelse af Taksterne for Ugeblade udtalte mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, sine Betæneligheder ved den nuværende Ordning og paaviste det uheldige i den foretagne Tvedeling af Ugeblads- og Avisportotaksterne. Det er os derfor en Glæde, at der nu søges rettet paa dette Forhold; men jeg tror at kunne sige, at saaledes som Lovforslaget nu er formuleret, har det vakt en uhyre Forbavselse i Pressekrede hele Landet over.

Det er allerede nævnt, at en Del af Dagbladene har søgt at nedsætte saavel deres Annonce- som deres Abonnementspriser for at imødekomme Publikums almindelige Ønsker og Krav om Nedsættelser — skønt jeg ved, at det i forretningsmæssig Henseende vilde være fuldt forsvaret at beholde de nugældende Priser, idet Bladvirksomhed i mange Tilfælde langt fra har været lukrativ. Men medens man altsaa bestræber sig for at komme ned med Priserne, kommer dette Forslag om en Forhøjelse af Overvægtsportoen. Denne Overvægtsporto vil ganske vist kun ramme de større Blade, men det vil i

Virkeligheden sige de fleste Blade. Lovforslaget vil betyde en stor Merudgift for de fleste Blade, for et enkelt Blad ved jeg det vil blive en Merudgift af ca. 30 000 Kr. aarlig. Man studser noget over, at man vil indføre en saadan Ordning for at indkassere det Beløb, som Postvæsenet sætter til ved den foreslaaede Nedsættelse af Ugebladsportoen. Dette er for Smed at rette Bager.

Hvorledes forholder det sig imidlertid med Ugepressen? Ugepressen har i de senere Aar med Rette følt sig brøstholden over den Mangel paa Forstaaelse, som de lovgivende Myndigheder har vist den, medens man dog tidligere har taget Hensyn til Dagbladenes Ønsker om Lempelser, f. Eks. Toldlempelser for Papir under Krigen og den billigere Forsendelsesporto. Ved Loven af i Fjor blev Skellet mellem Dag- og Ugeblade yderligere uddybet. Der blev for Distribuering gennem Postvæsenet fastsat en Pris af 3,5 Ø. pr. Eksemplar af Ugeblade mod 1,4 Ø. for Dagblade, og der blev desuden gennemført en Overvægtsporto, der f. Eks. for et Blad som „Hver 8. Dag“ betød en Fordobling, saaledes at dette Blad kom op paa en Omdelingsporto af 7 Ø. pr. Nummer; i 1918 var Betalingen kun 2 Ø. — dette har det en vis Interesse at erindre. Desuden vedtog man den Bestemmelse — som viste sig at være urimelig —, at naar Ugeblade og Tidsskrifter ikke indeholdt Annoncer, eller den samlede Annoncemængde ikke oversteg $\frac{1}{5}$ af Sideantallet, kunde de slippe med en Grundtakst af 1,4 Ø. pr. Nummer — altsaa det samme som Dagblade. Denne Ordning blev, som vi alle ved, truffet for at beskytte de kulturbærende Blade i Modsætning til rene Annonceforetagender; men det har vist sig, at den trufne Ordning var ganske forfejlet, saaledes som vi ogsaa fra vor Side forudsagde. Et Blad som det vistnok nu afdøde pornografiske Blad „Strøget“ viste sig at have overordentlig let ved at begrænse sit Annoncestof til $\frac{1}{5}$, men hele den illustrerede Ugepresse, hvis kulturelle Op-gaver man ikke tør underkende, for slet ikke at tale om Foreningsblade, har alle permanent haft Overvægt og mere end en Femtedel Annoncer. Det er saaledes ikke de Blade, der er udpræget kulturspredende, som har faaet Gavn af den tænkte Beskyttelse.

Saavel Dagspressen som Ugepressen ser derfor med nogen Forbavselse, at de gamle Fejl nu gaar igen, at man vil fastholde Overvægtsgrænsen og forhøje Overvægtsbetalingen omtrent i samme Forhold, som Grundtaksten formindskes. For et